

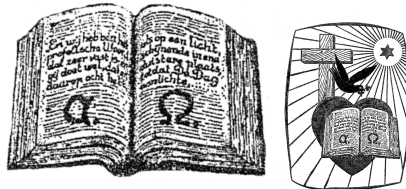
Geachte lezer,

Wij verheugen ons, u deze studie over Jona te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren".

Laten we beginnen met het lezen van ten eerst Jona 1:1-17 *"Het woord des Heren kwam tot Jona, de zoon van Amittai: Maak u op, ga naar Nineve, de grote stad, en predik tegen haar, want haar boosheid is opgestegen voor mijn aangezicht. Maar Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis, weg van het aangezicht des Heren, en hij ging naar Jafo en vond een schip, dat naar Tarsis zou gaan; hij betaalde de vrachtprijs daarvan en ging scheep om met hen naar Tarsis te gaan, weg van het aangezicht des Heren. Maar de Here wierp een hevige wind op de zee en er ontstond een zware storm op de zee, zodat het schip dreigde te worden stukgeslagen.*

De schepelingen werden bevreesd en riepen ieder tot zijn god, en zij wierpen de lading die in het schip was, in zee om het daardoor lichter te maken. Jona echter was in het ruim van het schip afgedaald, en hij had zich daar neergelegd en was in een diepe slaap gevallen. En de gezagvoerder kwam bij hem en zeide tot hem: Hoe kunt gij zó vast slapen! Sta op, roep tot uw god, misschien zal die god onzer gedenken, zodat wij niet vergaan. En zij zeiden tot elkander: Komt, laat ons het lot werpen, opdat wij te weten komen door wiens schuld dit onheil ons treft. Zij wierpen het lot en het lot viel op Jona. Toen zeiden zij tot hem: Deel ons toch mee, door wiens schuld dit onheil ons treft; wat is uw bedrijf en vanwaar komt gij, wat is uw land en van welk volk zijt gij?

En hij zeide tot hen: Ik ben een Hebreëer en ik vrees de Here, de God des hemels, die de zee en het droge gemaakt heeft. Toen vreesden die mannen met grote vrees en zij zeiden tot hem: Wat hebt gij toch gedaan? want die mannen wisten, dat hij op de vlucht was, weg van het aangezicht des Heren, want dat had hij hun medegedeeld. En zij vroegen hem: Wat zullen wij met u doen, opdat de zee ophoude tegen ons te woeden, want de zee wordt hoe langer hoe onstuimiger. Hij antwoordde hun: Neemt mij op en werpt mij in de zee, en de zee zal ophouden tegen u te woeden. Want ik weet, dat door mijn schuld deze zware storm tegen u is opgestoken.

Maar de mannen roeiden om (het schip) weer aan land te brengen, doch zij waren daartoe niet in staat, omdat de zee hoe langer hoe onstuimiger tegen hen werd. Toen riepen zij tot de Here en zeiden: Ach, Here, laat ons toch niet vergaan om het leven van deze man en leg geen onschuldig bloed op ons, want Gij, Here, hebt gedaan gelijk U behaagde. Daarna namen zij Jona op en wierpen hem in de zee, en de zee hield op met woeden. En de mannen vreesden de Here met grote vrees, en zij slachtten de Here een offer en deden geloften. En de Here beschikte een grote vis om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van de vis drie dagen en drie nachten".

Vervolgens lezen wij Jona 2:1 *"En Jona bad tot de Here, zijn God, uit het ingewand van de vis".*

En als laatste lezen wij Jona 3:1 *"Het woord des Heren kwam ten tweeden male tot Jona".*

Er zullen niet veel mensen zijn die Jona niet kennen. Ieder kind kent Jona, is het nog wel zo? Jona spreekt tot de verbeelding; vooral dit boek, waarover zoveel ongelovigen gestruikeld zijn, omdat ze niet konden geloven dat een grote vis zomaar een man kon opslokken en dan weer uitspuwen en dat hij dan nog leefde ook.

Maar God spot met de wijsheid van mensen. Menig zeeman is al overboord geslagen, opgeslokt door een potvis en weer uitgespuwd en in leven gebleven, de één krankzinnig, de ander wit als krijt door het maagzuur van de potvis; maar ze leefden, in strijd met de menselijke logica.

De Walvis zoals de Statenvertaling hem noemt, is groot genoeg. Een grote vis en in die grote vis heeft Jona gezeten en is weer uitgespuwd, omdat God dat wenste en ons in dit verhaal iets wil vertellen, een boodschap wil doorgeven. God wil niet dat wij in sprookjes geloven, zoals roodkapje en de wolf, maar in Zijn Woord, de Bijbel.

Het boek Jona is haast een zendingsboek, het gaat over zending bedrijven, over getuige zijn van de Heer Jezus. Een levensverhaal van één van de 12 kleine profeten wil God gebruiken om een profetie door te geven.

Eén ding komt er geweldig uit naar voren; de oneindige liefde en het geduld van God voor Zijn knecht, voor kinderen, dieren en planten, ja voor alles wat leeft. Gods geduld komt hier zo breed naar voren dat je lust hebt om je knieën te buigen, God te loven en te prijzen omdat God goed is.

Een God die geen knecht afdankt, die het falen van de mens begrijpt en hem een nieuwe kans geeft. Jona is daarom ook een type van verschillende personen: een type van de mens tot wie het Woord van God gekomen is, maar ook een type van Israël. Jona getuigt ook: ik ben een Hebreëer.

Maar het allermooiste, waarvan de Heer ook Zelf spreekt in **Matt. 12:38-42**, hij is een type van de Heer Jezus: *"Toen antwoordden Hem enige der schriftgeleerden en Farizeeën en zeiden: Meester, wij zouden wel een teken van U willen zien. Maar Hij antwoordde hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten. De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier. De koningin van het Zuiden zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier"*.

Wat Jona overkomen is, laat zien wat de Heer Jezus is overkomen, n.l. dat Hij is gestorven, in de schoot der aarde was en uit de dood is opgestaan, opnieuw geboren is geworden. Jona's verblijf in de vis is een beeld van het verblijf in het graf, in het dodenrijk.

En toen Jona werd uitgespuwd, als het ware op de derde dag tot leven kwam, is hij in zekere zin een wonderschoon beeld van de Heer Jezus. Zoals ook Simson een beeld is van de Heer Jezus als hij zonder wapens, met zijn handen de leeuw verscheurt en er zoetheit van die overwonnen veelvraat uitgaat.

Maar Simson was maar ten dele een type van de Heer; in zijn ongehoorzame omgang met de wereld was hij het helemaal niet, maar wel in zijn sterven, want in zijn dood behaalde hij zijn grootste overwinning.

Jona is het type van de mens tot wie het Woord van God gekomen is: *"Het Woord des Heren kwam tot Jona, de zoon van Amittai: Maak u op, ga naar Nineve, de grote stad"*.

Wie in Nederland kan zeggen: het Woord van God is nog nooit tot mij geschied? Wie is nog nooit in aanraking gekomen met Gods Woord? Iedereen is er wel een keer mee in aanraking gekomen, maar er zijn er die net als Jona van God zijn weggevlucht, God de rug toe hebben gekeerd, hun eigen weg zijn gegaan en daarvoor een hoge prijs hebben betaald.

Zoals Jona: *"Maar Jona maakte zich op om te vluchten naar Tarsis, weg van het aangezicht des Heren, en hij ging naar Jafo en vond een schip, dat naar Tarsis zou gaan; hij betaalde de vrachtprijs daarvan en ging scheep om met hen naar Tarsis te gaan, weg van het aangezicht des Heren". (vers 3)*

Hij betaalde de prijs voor het vluchten van God en ging naar Tarsis. Tarsis betekent "smelt-oven"; er was daar een levendig handelsverkeer met grote schepen, die men zelfs "Tarsis schepen" noemde, om ijzererts, lood, tin en zink mee te vervoeren.

Met zo'n vrachtschip voor de grote vaart vluchtte Jona weg van het aangezicht van God, niet luisterend naar het Woord van God. Zoals ook Kaïn de Heer de rug toekeerde. (**Gen. 4**) Als je de Heer de rug toekeert wordt het koud in je leven, heel eenzaam; dan moet je allerlei kunstmiddelen gaan gebruiken om de leegte te vullen; dan ga je handel, kunst, cultuur en techniek bedrijven om het leven aangenaam te maken, want het is zo saai zonder God.

We zien om ons heen hoe Nederland zich te buiten gaat aan amusement, aan het bezig zijn, om lege uren te vullen, maar niet nadenken over het Woord van God dat eens gesproken heeft: het is een mens gezet om zich te bekeren tot de levende God, om God te dienen.

Die prijs is hoog; vele mensen vergooiden hun leven en hun gezondheid, hun huwelijk en hun geluk in de drank; een hoge prijs om God de rug toe te keren en de leegte te vullen met een roes van dronkenschap.

Die prijs is hoog totdat je God ontmoet in je leven; misschien ben je ver weg gevluht en ben je afgestompt en wil je niet nadenken, niet bidden of de Bijbel lezen, totdat het zo gaat stormen in je leven, dat je er niet meer onderuit kunt en je gaat tasten en roepen tot God; die goede God die alle mensen lief heeft en wil dat ze in Hem geloven en vergeving van zonden krijgen en die je in de storm van je leven de terugreis aanbiedt waarvoor de Heer Jezus de prijs heeft betaald. Een wonderbaarlijke terugreis wordt Jona aangeboden.

Hij wordt zomaar door die mannen in het water gegooid, in het watergraf (geloofsdoop), om in nieuwheid des levens op te staan en God gehoorzaam te worden.

De mens die Gods Woord gehoord heeft sust zich in slaap en vele mensen, ook in ons land, zijn in grote nood gekomen doordat anderen, die van God hadden moeten getuigen, dat niet gedaan hebben.

Paulus zegt in **Ef. 5:14**: *"Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten"*.

Wij zijn geroepen om getuigenis te geven van de Heiland, van de liefde van God die in onze harten is uitgestort. Niemand kan toch beter getuigen van God dan Zijn eigen kinderen? Wie kan beter vertellen hoe een Vader is dan de kinderen van die Vader, die met de Vader leven en die uit de Vader geboren zijn.

Daarvoor zijn wij door God geborgen: opdat wij op aarde, in deze duistere wereld, zouden getuigen van een liefhebbende Vader, die ons niet doet naar onze zonden, een Vader die ons aan Zijn hart wil drukken om de hartenklop van Zijn liefde te voelen en ons verblijden in die goede God, die mensen liefheeft en wil redden.

Als wij zoals Jona wakker geschud worden dan kunnen we getuigenis geven. Een lantarenpaal die geen licht geeft wordt een hinderpaal, lastig voor een ander. We moeten licht geven: *"Gij zijt het licht der wereld"*, zodat mensen die in duisternis leven ook kunnen zien hoe ze moeten lopen en wandelen en wij hen naar de Heer Jezus mogen leiden, de haven der ruste.

We moeten havenlichten zijn, vuurtorens die hun lichten laten schijnen over deze donkere wereldzee, zodat de schepelingen de haven kunnen vinden.

Als die lichten gedoofd zijn, als wij slapen, dan vergaan er schepen en dan is dat onze schuld, omdat wij niet getuigden van het licht der wereld en de haven der rust, van die goede God en van vergeving der zonden, van eeuwig leven en van een vaderhuis en de liefde van God voor de gevallen schepping.

In het boek Jona wordt veel gesproken over God de Elohim, de Schepper van hemel en aarde, van de zee en al wat daarin is. God houdt van Zijn Schepping, van dieren en van vogels, want Hij heeft het Zelf geschapen; het is prachtig om ernaar te kijken en te genieten van die machtige creativiteit. God is er zuinig op, in tegenstelling tot de mensen.

Vele Christenen reizen incognito, het zijn net kameleons; ze nemen de kleur aan van de omgeving; in alles zie je dat ze meedinen met de golfslag van de wereld. Ze vallen niet op, dezelfde kleur, hetzelfde cultuurbeeld, dezelfde manier van spreken.

Toch heeft God ons geroepen om getuigen te zijn van de hoop die in ons is. Wie kan dat beter dan een kind, zoon of dochter, van de levende God? Het is moeilijk om in het openbaar te laten zien dat je gelovig bent.

Dat je gewend ben voor je boterham te bidden; je neemt al gauw de kleur aan van je omgeving, want stel je voor dat ze zien dat je een *"Hebreeër"* bent, een pelgrim op aarde!

Op zo'n moment zijn we net als Jona: we slapen en vergeten de trouw, de liefde en de bescherming van God. God wil dat we kleur bekennen en laten zien dat we het eigendom zijn van de Heer Jezus, de Christus der Schriften, niet overdrijvend maar in diepe afhankelijkheid van de Heer.

Laat maar zien dat je anders bent, dat je het leven van het Vaderhuis in je hebt. Als we afgedwaald zijn, als ons lampje gedoofd is, dan wil God het weer aanblazen, zodat het opnieuw licht gaat geven.

De oude mens moet opnieuw in de dood gebracht worden en onderworpen worden aan de kracht en de leiding van de Heilige Geest. Maar die "ik" buigt zo moeilijk.

Als je in **Rom. 7** een streepje zet onder alle woordjes "ik", evenals in **Jona 2**, dan staat het vol met streepjes. Het moet worden: "**Christus in mij**", de hoop der heerlijkheid en als je in nood bent zend dan een vuurpijl naar de hemel, een s.o.s.: "*Heer help mij, want ik verga; o, Heer wees mij zondaar genadig*".

In Nederland is het woord "**zondaar**" bijna uitgestorven, je mag er niet meer over spreken, men is sympathisant geworden van de Heer Jezus. Maar op het kruis van Golgotha zien we hoe groot mijn en uw zonden waren; een ander is voor ons gestorven en als één voor allen gestorven is, dan zijn we toch allen gestorven.

Zondaar zijn is tegen de Heer zeggen: "ik ben failliet Heer, wat moet ik doen, zegt U het maar Heer, ik vertrouw mezelf niet, wilt u op de troon van mijn hart zitten en heerschappij hebben over mijn leven, wilt U een wachter op mijn lippen zetten, want diep in mijn hart sluimert die oude mens; ik kan wel hard oordelen over een ander, maar als ik mijn hand in eigen boezem steek komt hij er ook melaats uit. Als U Here in mijn hart bent dan wil ik van U getuigen".

We zien hier Jona als een mens tot wie het Woord kwam, die door God tot gehoorzaamheid gebracht moest worden om opnieuw te gaan getuigen van de Heer. Een sluimerende gelovige die wakker geschud moet worden. Wordt wakker, getuig van de Heer, deel van Gods volk, spreek toch van je God.

Het was een groot handelsschip waarbij Jona zich verborg, waarmee ijzererts, lood, tin, goud, apen en pauwen vervoerd werden. De schepelingen die elk tot hun god riepen, zijn een beeld van de volkeren en dit schip komt in nood, in nood omdat een gelovige niet getuigt.

De ramp die hen overkomt bewijst allereerst, hoewel ieder zijn eigen god aanriep, de onmacht van alle afgoden, want hoe ze ook bidden, die afgoden zijn niet in staat de ramp af te wenden. Er is maar één middel om die ramp af te wenden, die over de volkeren zal komen en dat is het offer van Jona.

We weten wat dit betekent uit **Matt. 12**. Alleen het offer van Jona kan de toorn van God stillen zodat de schepelingen niet meer in gevaar zijn. Maar deze mensen roeien liever tot de riemen gebroken waren, in eigen kracht probeerden ze de kust te bereiken; kostbaarheden gaan overboord, alles wat men door hard werken verworven had, gaf men prijs uit angst voor de dood.

Ik moet denken aan de belegering van Samaria, waar Gods volk zo benauwd was dat men 80 zilverlingen gaf voor een ezelskop, ongeveer 75 euro. Hoeveel gelovigen in Nederland gaan niet naar een "ezelskop", een magnetiseur en geven daaraan hun geld uit angst voor de dood, om maar niet de knieën te hoeven buigen voor God en het leven in Zijn hand te leggen! Alleen de Heer Jezus geeft blijvende vrede boven alle verstand.

Dit boek Jona laat ons zo de liefde van God zien, een God die verlangt naar Zijn schepselen die van Hem afgedreven zijn, om ze tot Zich te trekken. Er is misschien wel eens grote nood in uw leven, waarover u verbitterd bent, maar God is met u bezig, Hij zoekt u, Hij wil de gemeenschap weer herstellen en opnieuw die duif tonen, die vrede brengt.

Jona was een weggevlogen duif, die zijn roeping niet wist, maar die heen wees naar die volmaakte duif, die uit de hemel tot ons kwam en Zijn leven vrijwillig overgaf in de diepte van de dood.

Opdat wij veilig onze reis zouden kunnen voortzetten naar het hemels vaderland. God wil ons in een ontmoeting brengen met de Heer Jezus, de Christus der Schriften – de zoon van Amittai – de zoon van de waarheid.

De schepelingen, de volkeren, leerden dat God maar één offer van hen wilde: het offer van Jona (**vers 15**). *"En de zee hield op met woeden"*. Gods toorn was bevredigd. God vind vrede door het offer van de Heer Jezus en zal niet eeuwig toornen, niet altoos twisten.

Zoals bij Noach eist God als genoegdoening een plaatsvervangend offer, want zonder bloedstorting geen vergeving der zonden. **Vers 16**: *"En de mannen vreesden de Here met grote vrees"*.

Ja, de vreze des Heren is het begin der wijsheid. Ze deden de Heer een gelofte: *"zij slachtten de Here een offer en deden gelofte"*. Dat is je leven aan God geven, God onvoorwaardelijk dienen; zoals Paulus zegt in **1 Tess. 1:9-10**. *"Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn"*.

God is een God van liefde, van genade en goedheid, maar men heeft God misvormd; God is veel mooier, groter, overweldigender in schoonheid en in heerlijkheid, dan de God die calvinistisch Nederland predikt; dat is een afgod geworden, een eigen opvatting van hoe God zou kunnen zijn.

God komt al in het boek Jona tot ons als een barmhartig en genadig God en wee de mens die aan Gods heerlijkheid afdoet en God kleiner maakt. God is liefdevol en te prijzen tot in eeuwigheid.

Jona is ook een beeld van Israël. **Jes. 43:10** zegt: *"Gij (Israël) zijt, luidt het Woord des Heren, mijn getuige, en Mijn knecht"*.

Israël was de door God geroepen knecht om van God te getuigen en Jona moest ook van God getuigen. Tijdens de regering van Jerobeam de tweede, wilde hij best van God getuigen, dat Israël weer veilige landgrenzen zou krijgen en dat het een overwinning op de Syriërs zou behalen; dat paste precies bij de volksaard, want Jona had natuurlijk een zeer Joods hart.

In **2 Kon. 14** lezen we dat hij merkt dat het volk van God na zo'n geweldige overwinning ondankbaar is en God de rug toekeert en wederom afval pleegt. Dan krijgt hij de opdracht om naar Nineve te gaan in Assyrië, de aartsvijand. Daar moet hij iets doen wat tegen zijn natuur indruist en daar struikelt hij over.

Toen het in het verlengde lag van zijn persoonlijkheid wilde hij God wel gehoorzaam zijn, maar toen hij iets moest doen wat in strijd was met zijn natuur: naar de vijand gaan, hen lief te hebben en de liefde van God voor alle mensen proclameren, was dat te moeilijk. Het was de gewoonte om de heidenen honden te noemen en nu moest hij naar die honden gaan en zeggen: er is voor jullie brood des levens.

Dat was heel moeilijk voor een Jood die eeuwenlang dacht en hij het was, om het uitverkoren volk van God te zijn, nakomelingen van Abraham. Het idee alleen al, dat ze zich zouden bekeren! Stel je voor dat zij ook deel zouden krijgen aan die God waarin de Joden al eeuwenlang geloofden en wiens Woord ze zo trouw bewaarden.

Jona werd wrevelig van de goedheid van God. Het is net als met de "oudste zoon" uit **Luc. 15**: de jongste die alles bedorven heeft en geld en goed erdoor gebracht heeft, komt weer naar huis en wordt door de vader gekust, krijgt nieuwe kleren, een ring, sandalen en warempel een feestmaaltijd; de oudste ziet het aan en wordt woedend omdat zijn vader zo goed is. Hij is daarover heel bitter.

De goede Vader die van Zijn schepselen houdt, die blij en dankbaar is als een zondaar zich bekeert, terwijl ook miljoenen engelen in de hemel zich daarover verheugen.

In de tijd van Paulus werd ook Israël woedend toen heidenen genade ontvingen. In de prediking van de Heer Jezus in **Luc. 4** komt al naar voren, hoe Hij proclameert dat blinden zullen gaan zien en lammen wandelen, de gevangenen zullen opengaan en de gebondenen vrijheid wordt aangezegd.

En dan gaat Hij verder in **vers 27**: *"En er waren vele melaatsen in Israël ten tijde van de profeet Elisa, en geen van hen werd gereinigd, doch wel Naäman de Syriër"*. Er waren weduwen in Israël, maar Elia werd alleen gezonden naar de weduwe van Zarfath Sidon.

De mensen werden daarover zo kwaad, dat ze de Heer Jezus van de steilte wilden werpen, in de afgrond, omdat ze er aan herinnerd werden dat zij eigenlijk niet zo gevoelig waren voor genade en dat ze ook nog kwaad werden als heidenen, die er niet naar zochten of vroegen en er niet naar leefden, van een goede God, vergeving van zonden kregen en genezen werden van die vreselijke melaatsheid.

Over deze gezindheid lezen we in **1 Tess. 2:14**. *"Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van de gemeenten Gods in Christus Jezus, die in Judea zijn, omdat ook gij hetzelfde te verduren hebt gehad van uw eigen volksgenoten als zij van de Joden"*. Zelf de genade afwijzen en dan ook nog kwaad worden als een ander het wel neemt. Dat is het grote conflict. Jona wil wel naar Ninève gaan om het oordeel aan te zeggen, als ze zich maar niet bekeren.

Neem koning Achab; een van de slechtste koningen van het 10 stammen rijk, die alles gedaan heeft om God te tergen en te grieven; op een dag ligt hij op zijn bed te huilen en te vasten, verootmoedigt zich voor God en doet zijn koningsmantel uit; en wat doet God?

God geeft een zee van liefde en genade en zegt: *"Ik zal je niet straffen in je leven Achab"*. Het is moeilijk te begrijpen. Wij zouden zeggen: hij heeft Gods volk tot afgoderij gebracht en is met de dochter van een afgodspriester getrouwd. Maar God is goed en geeft genade als Hij ook maar een spootje van berouw ziet.

Jona is net als Elia: Heer wilt U dat ik zeg dat er vuur uit de hemel zal dalen? Hij zou op de bergen een hutje maken zodat hij niet in de hete zon zit en gaan kijken hoe zo'n honderdtwintigduizend kleine kinderen uit de kleuterschool komen, terwijl er hagelstenen uit de hemel komen als een toorn van God en al die kinderen vernietigt. Jona zou kijken hoe dat afliep: hoe auto's tegen elkaar opbotsen, trams uit de rails lopen, hoe duizenden mensen verongelukken; het zou allemaal verdiend zijn.

Die hardvochtige geest die in ons allen is, die de genade misgunt, terwijl wij toekijken hoe onze buurman misschien wel voor eeuwig verloren gaat en wij niet getuigen. In je hutje zitten en er heimelijk van genieten van de ondergang van een ander en dan misschien nog zeggen, ik ben blij dat ik niet zo ben als hij.

Hoe anders was Abraham, die pleitte voor de zondige stad Sodom die God ging ombrengen: Abraham die in de morgen vroeg opstond op de gebedsplaats en zag hoe er rook uit de aarde opsteeg en hoe het oordeel voltrokken was; hoe smekend en biddend was zijn hart. God gedacht Abraham en spaarde wie naar Zijn rechtvaardige eis gespaard kon worden en verlost op de voorbede van Abraham.

Jona kende God (**Jona 4:2**) *"Ach, Here, heb ik dat niet gezegd, toen ik nog in mijn land was? Daarom heb ik het willen voorkomen door naar Tarsis te vluchten, want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig, groot van goedertierenheid en berouw hebbend over het kwaad"*.

God is genadig en dat wil Jona niet; hij wil die genade niet uitdelen en loopt weg. Zo wordt door de Joden de naam van God gelasterd onder de heidenen, want de Joden reikten dat heil niet aan. Zo is Israël de volkeren zee opgegaan in zijn ongehoorzaamheid en lezen ze op Grote Verzoendag nog steeds het boek Jona. Waarom? Ze zeggen: wij zijn Jona en zo belijden zij zonden en schuld.

En toch, ondanks de ongehoorzaamheid van Jona, is het heil uit de Joden. Want de schepelingen hadden nooit het offer van Jona leren kennen als Jona niet gevlucht was. En dat zijn van die wonderlijke raadsbesluiten en regeringswegen van God, dat hun verwerping onze aanneming is geworden en door hun ongehoorzaamheid, wij het eeuwig leven gepredikt hebben gekregen.

De Bijbel, het levendmakend Woord van God, hebben we uit Joodse handen ontvangen; onze Heiland is geboren uit een Joodse vrouw; het heil is uit de Joden! *"Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen om hen tot naijver op te wekken"*. **Rom. 11:11**.

Wij hebben dit alles aan de Jood te danken, ondanks het feit dat hij op vele punten is te bekritisieren in zijn ongehoorzaamheid. Het is niet altijd terecht om naar Europa te wijzen als de schuldenaar tegenover

de Joden; de kerken hebben een grote schuld, maar er zijn ook vele gelovige mensen die goede dingen hebben gedaan voor het Joodse volk, wat maar gewoon vergeten wordt.

We hebben allemaal min of meer schuld, ook Jona zelf. Jona zegt: *"door mij, ik had moeten getuigen van die lief hebbende, genadige en barmhartige God en ik heb het niet gedaan; daarom kwam de storm op zee"*. Wij zijn allemaal ook in gebreke gebleven door niet vurig van onze Heer te getuigen, door dezelfde kleur aan te nemen van onze omgeving.

Het is een heel moeilijk proces, waarin Jona is gekomen. De ontrouwe knecht wijst heen naar de getrouwe knecht des Heren, die van Zichzelf getuigt: *"Meer dan Jona is hier"*; die vrijwillig in de dood ging om voor ons de toorn van God te ondergaan.

Maar Jona, als beeld van Israël, is niet verdrongen en niet gered, maar door God bewaard. God beschikte een vis en bewaarde Israël in de volkerenzee. Al 2000 jaar lang heeft het Joodse volk zijn identiteit niet verloren op de bodem van die zee, want God had Jona lief.

Geen woord van verwijt tegen Jona. Alleen woorden van onderwijs: Jona, is het terecht dat je vertoornd bent; waarom maak je, je zo boos; waarom heb je minachting voor de heidenen?

God laat dan die wonderboom groeien in een dag en weer verdorren. En Jona wordt woedend dat die boom dood gaat zomaar; terwijl Jona hetzelfde wilde doen over veel meer dan een boom: dieren, mensen, kinderen. Jona moest heel klein worden en daarom moest hij overboord om op de bodem van de volkerenzee te leren bidden.

Jona 2:1. *"En Jona bad tot de Here, zijn God, uit het ingewand van de vis"*. Geen formuliergebed maar smeekbeden uit de diepte van de afgrond tot God, die hoort en antwoord geeft en redt. Een God die in **Ps. 107** heeft gezegd: *"Roep tot Mij in de dag der benauwdheid en Ik zal u uithelpen"*. Jona moet leren uit genade te leven, een prediker van genade te worden.

Elia had het ook zo moeilijk toen hij een mislukte Evangelisatie campagne had en het de mensen onverschillig liet of ze God moesten dienen of Baäl. Hij vluchtte voor Izèbel, lag moedeloos en overspannen onder een jeneverboom en zei: *"ach ik ben niet beter dan mijn vader, laat me maar sterven"*.

Toen kwam een engel en gaf hem een fles water en brood: eet en drink Elia, de weg zou voor u te zwaar zijn. Hij at en dronk en ging 40 dagen en nachten verder naar de berg Horeb en daar was God ook.

Elia liet zijn knecht achter in Bersheba, maar God liet Zijn knecht niet achter, God ging achter hem aan 40 dagen en nachten en God ontmoette hem op de Horeb; niet in een geweldige storm terwijl de rotsblokken omlaag rolden en de bomen afbraken; ook niet in een aardbeving zodat de rotsen scheurden en er lawines werden veroorzaakt; ook niet in het vuur waarmee het dal gevuld werd.

Maar dan komt er het suizen van een zachte koelte. In die tonen van genade, die Elia niet verdragen kan, ontwikkelt hij het hoofd, in het suizen van die zachte stilte spreekt God: *"Zalf Elia"*.

De prediker van de genade die afdaalde naar de vervloekte stad Jericho om daar de misgeboorte te herstellen, zodat mensen weer opnieuw een ontmoeting met God konden hebben door de prediking van de genade.

Hoe moeilijk was het voor die dienstknecht te begrijpen: nadat hij door God tweemaal ondervraagd is: *"waarom ben je hier Elia"*, zegt hij: *"Heer, ze hebben toch uw altaar omvergeworpen, ze hebben uw profeten gedood, ze zijn toch schuldig, ze hebben toch Jeruzalem de rug toegekeerd, waarom straft U hen niet?"*

Predik de genade, oordeel niet voor de dag dat de Heer rechtvaardig zal oordelen, Hij die de harten kent.

Mozes stond op dezelfde plaats op de Horeb *in de spelonk*. Hij begeerde de heerlijkheid van de Heer te mogen aanschouwen en de Heer zegt: **"verberg je in die spelonk, Mijn hand zal je afdekken; Ik zal je voorbijgaan en a.s. Ik voorbij ga mag je het zien"**. Dan roept God, Zijn stem schalt over de berg heen: **"barmhartig en genadig is de Here, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid, die de waarheid bewaart aan duizenden"**.

Aan ontelbaren wil God genade en goedertierenheid schenken. Dat is de heerlijkheid waarvan Jona mag spreken. Als je er niet van wilt spreken zak je steeds dieper weg en kom je in grote zielsbenauwdheid en dan ga je bidden.

Jona 2:2-7 "Hij zeide: Ik riep uit mijn nood tot de Here en Hij antwoordde mij; uit de schoot van het dodenrijk schreeuwde ik, Gij hoordet mijn stem. Gij hadt mij geworpen in de diepte, in het hart der zee, en een waterstroom omving mij; al uw brandingen en uw golven gingen over mij heen. En ik, ik zeide: verstoten ben ik uit uw ogen, zou ik ooit weer uw heilige tempel aanschouwen? Wateren omringden mij, zij bedreigden mijn leven, de diepte omving mij, met zeewier was mijn hoofd omwonden. Tot de grondvesten der bergen zonk ik neer; de grendelen der aarde waren voor altoos achter mij. Toen trokt Gij mijn leven uit de groeve omhoog, o, Here, mijn God! Toen mijn ziel in mij versmachtte, gedacht ik de Here, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel".

Zo bidt Jona op de bodem van de zee in zielsbenauwdheid. Maar toch is hij nog niet gebroken. Het lijkt alsof het nu in orde is maar dat is het nog niet; **vers 9: Maar ik, met lofzegging wil ik aan U offeren; wat ik beloofd heb, wil ik betalen; de redding is des Heren"**.

Moet u zich eens voorstellen, je zit in de buik van een vis, je zegt tegen God: **"ik zal betalen wat ik beloofd heb"**. Dat is vermetel, dat is niet leven uit genade. God iets beloven om God te vertederen. We moeten God niets beloven. Een gebed is nodig: **vers 9b: "de redding is des Heren"**.

De Heer verlost en wij hoeven daar niets aan tot te voegen, we hoeven ons niet in te spannen, alleen maar geloven en vertrouwen op de redding des Heren.

Dat moet Israël leren en wij ook. God zal het doen. **"Gij zult stille zijn en Ik zal voor u strijden"**. Stil toezien hoe God redt en genieten van de overwinning van de Heer Jezus, volkomen afhankelijk zijn van de Barmhartige Samaritaan.

Zoals Jona in de vis, zittend op de bodem van de zee in grote radeloosheid en afhankelijkheid van die trouwe God, Die je niet aan je lot overlaat, Die heeft gezegd: **"als je roept in de dag der benauwdheid, Ik zal redden"**. Gewoon maar wachten op de redding van de Heer, want Hij zal het doen, Hij zal Zijn woord gestalte geven.

De Heer die Zelf op de derde dag opstond uit de dood zal Jona, Israël, die uit de buik van de vis tot Hem roept ook op de derde dag doen opstaan. **Hosea 6:1. "Komt, en laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, ten derden dag zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht"**.

Op de derde dag zal de vis de opdracht krijgen om Jona uit te spuwen. Israël zal opstaan uit de dood; na twee dagen zal Israël levend worden; zoals ook Israël bij de Sinaï stond om God te ontmoeten en God zei: **"reinig je en vernieuw je kleding en op de derde dag zal Ik je ontmoeten"**.

Zoals de ark tweeduizend el vooruitging voor het volk en door de Jordaan ging terwijl het volk de ark volgde. Twee duizend el is de afstand tussen het Heilige der Heiligen, waar de hogepriester is die spoedig naar buiten komt om Zijn handen zegenend over Zijn volk uit te strekken en de voorhof.

Het Heilige meet 20x10x10, dat is 2000. Twee dagen liggen er tussen het sterven van Gods volk en hun opstanding, straks op de derde dag zullen ze te voorschijn komen. Paulus zegt **"Hoe anders zal hun leven en aanneming anders wezen dan leven uit de doden"**. Zoals de Heer Jezus uit de dood is opgestaan op de derde dag, zo zal ook Israël na twee dagen levend worden.

"Jona"

Intussen hoort God de noodschreeuw van hun hart en God is bewogen met Zijn volk en ziet hun tranen van schuld. In **Gen. 49:23** lezen we: ***"De boogschutters hebben hem getergd, beschoten en vijandig bejegend"***.

En in **Gen. 42:21**. ***"Zij nu deden aldus en zeiden tot elkander: Voorwaar, nu boeten wij voor wat wij onze broeder aangedaan hebben: wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen"***.

In **Hosea 5:15** had de Heer gesproken: ***"Ik zal heengaan, Ik wil wederkeren naar mijn plaats, totdat zij zich schuldig gevoelen"***.

Gen.42:21b ***"wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen"***.

Wonderlijke raadsbesluiten van God, dat zij moeten gaan zien dat zij in dezelfde omstandigheden zijn gebracht door de Heer God. Voor Jona werd het Grote Verzoendag, dan wordt het voor Israël Grote Verzoendag.

Dan zal de vis Israël uitspuwen en dan gaan ze zien dat de Heer Jezus door God vooruitgezonden werd en 2000 jaar geleden in de diepte van de zee van Gods oordeel is ondergedompeld om Israël in het leven te behouden. Ook Israël zal opstandingleven kennen, zoals wij nu al toen we opstonden uit het watergraf.

Dan zullen ze gaan zien in wie zij gestoken hebben en in Hem geloven, dan zullen zij Hem lief hebben omdat Hij om hunnentwil zo geleden heeft. Ze zullen gaan zien dat Hij de zondebok was die door God in de woestijn is gezonden om de zonden weg te dragen; dat Hij die meerder was dan Jona in de diepte der zee lag om daar voor eeuwig de zonden achter te laten, zoals Micha ons dat leert; omdat God kan zwijgen in Zijn liefde en Israël, Zijn ontrouwe getuige, aan Zijn hart kan drukken. Israël zal dan een tweede kans krijgen.

God sprak tot tweemaal tot Jona ***"Ga naar Nineve"***. En dan volgt de grootste opwekking aller tijden, als Jona tot gehoorzaamheid gebracht is, als hijzelf vergeving van zonde en schuld heeft gekregen, om dan die vergeving te gaan proclameren aan de meest goddeloze stad die je je maar bedenken kan: deze wereld.

Prediker 9:14-15. ***"er was een kleine stad met weinig inwoners, en een groot koning trok tegen haar op en omsingelde haar en richtte hoge belegeringstorens tegen haar op; en in die stad bevond zich een arme, wijze man, die haar had kunnen redden door zijn wijsheid"***.

Het moment zal komen dat er een volk is, dat denkt aan die arme wijze man die een stad verloor met zijn wijsheid, door zijn eigen leven te geven in de toorn van God. Jona gaat naar Nineve en die stad bekeert zich. Honderd jaar later zal die stad opnieuw geoordeeld worden.

Die grote wereld zal duizend jaar later opnieuw geoordeeld worden in het laatste oordeel. Er zal ook een periode zijn van duizend jaar waarin vrede en gerechtigheid zal zijn, omdat de Heer Jezus, de Christus der Schriften Koning zal zijn op de troon van David.

Er zal een priestervolk zijn, dat de heidenen genade zal verkondigen, ***"het eeuwig Evangelie"*** van het Koninkrijk, dat heenwijst naar de Koning, die Zijn leven gaf voor Zijn volk om de zonde af te wissen. Een Nieuw Verbond, een tijd van onbegrijpelijke vrede en vreugde, omdat de Heer Jezus de heerschappij heeft.

En wij, eerstelingen van Gods reddingsplan, zoals de Heer Jezus de getrouwe getuige de eerstgeborene uit de dood is, wij mogen getuigen zijn en van die God spreken tot ieder met wie wij in aanraking komen en tot wie God ons zendt.

Bijbelstudie Centrum
"Jona"

Laten wij bidden voor het trouwe getuigenis van zendelingen, opdat die volkeren bevrijd zullen worden in de Naam van de Heer Jezus en genade, liefde en troost zullen ontvangen. De Heer heeft gezegd: **"Gij zijt het licht der wereld"**.

Laat zo uw licht schijnen, leef die vrede, liefde en blijdschap uit, die God in onze harten gelegd heeft. Laat er vrede zijn in onze gezinnen, in ons huwelijk, met onze kinderen en spreek over wat God in u gedaan heeft. Hoe kostbaar is het bloed van de Heer Jezus.

Heilig uw leven, offer uw leven op aan God en getuig in uw omgeving. Spreek van die barmhartige God, van wie Mozes zong en van wie David zong en van wie Jona uiteindelijk ook ging zingen, want eigenlijk is zijn gebed ook een lied.

Hij ging de Psalmen van David neuriën: **"Uit de diepte riep ik tot U, o God, en Gij verhoorde mijn gebed"**.

De toorn van God is afgewenteld opdat er Eén was die meerder was dan Jona en die voor ons in de diepte is geworpen; wij, één plant met Hem gemaakt, getuigen van Zijn liefde, tot eer en glorie van de Heer Jezus, de Christus der Schriften en laten wij ook bidden voor Israël, onze oudste broeder.

Amen.